

Wien, Österreichische Nationalbibliothek (ÖNB), Cod. 712

Michael Denis: Codices Manuscripti Bibliothecae Palatinae Vindobonensis Latini Aliarumque Occidentis Linguarum. Vol. I. Pars I. Wien 1793.

687

C O D I C E S

cujus T. III. col. 160. si lubet,
adi.

CCXIX. VI. F. 10

394 Codex membraneus lat. Sec.
XII. Folior. 57. 4. nitide scrip-
tus, titulis omnibus miniatis, olim
que pertinens ad *Librarium Capituli Ecclesie Ratisponensis* com-
pleteatur: I. D. *Augustini Libros II. Retractionum* praemis-
so Capp. Elencho eodem pror-
fus, quem paeferunt Editi T. I.
Opp. Paris. 1689. Incipit Liber.
Primus. Jam diu est ut facere
cogito atque dispono quod nunc
adiuuante domino adgredior &c.
Finis Operis: alios a me dictos
retractare cepisse. Adcuratio
Scriptoris est infra calamì elegan-
tiam.

II. fol. 46. p. 2. *Incipit eius-
dem epistola ad optatum episcopum.*
Initium: *Domino beatissimo et sin-
cera dilectione desiderabili fratri et
coepiscopo obtato in domino salu-
tem.* Quamuis tuę sanctitatis nul-
las ad me ipsum datas acceperim
litteras &c. Agit de Origine Ani-
mae, et est in *Edit. suprac. T.*
II. col. 700. *Epistola CXC.* Inte-
gra in *Cod. Textusque sat casti-
gatus.*

III. fol. 52. p. 2. *Incipit ejus-
dem Sandi Augustini Liber de
Diuinatione Demonum.* Initium:
*Quodam die in diebus sandis octa-
varum cum mane apud me ades-
sent multi laici christiani &c.* Le-
gitur. T. VI. col. 505. correctius.
Finis: *quantum dominus adiuuat
respondebimus.*

688

IV. fol. ult. p. 2. *Incipit que-
stio de magis faraonis eiusdem sanc-
ti augustini.* Tractat *Augustinus*
differentiam Potestatis Sanctorum
et Magorum in edendis Miracu-
lis in *Lib. de divers. Quaestioni-
bus LXXXIII.* Quaest. 79. T.
VI. col. 69. Sed ibi verba *Codi-
cis* non invenio, quamvis senten-
tia concordet. Videtur igitur quis-
piam mentem tantum *Augustini*
adnotare et exponere voluisse in
hunc modum: *Non oportet moueri
cum magicis artibus miracula
funt &c.* Lineas 16. non exce-
dit haec Adnotatio.

CCXX. VI. C. 13

Codex membraneus lat. Sec. 139
XI. Folior. 149. f. per duas co-
lumnas eleganter scriptus, rubri-
cis distinctus, bonaequa notae
comprehendit *S. Augustini Hip-
ponensis Ep. Confessionum Libros*
XIII. hoc titulo literis quadratis
minio exarato: *Incipiunt Libri
Confessionum Aurelii Augustini.*
Initium eodem scripturae gene-
re: *Magnus es Domine et lauda-
bilis ualde. Magna uirtus tua &c.*
Finis Libri I. quia et ut sim tu de-
disti michi. *Explicit Liber Pri-
mus Confessionum. Incipit liber
Secundus.* Et sic initia, clausulae-
que Librorum per totum charac-
tere quadro. Lectio sincera et
plerumque cum *Mauriana* edit.
Opp. Augustini T. I. Paris. 1689.
col. 69. conspirans; loco tamen
illo vexato L. VIII. c. 3. col.
146. ubi *Mauriana Codices An-
glicos* secuta habet: *inspirabat po-
pulo*

Wien, Österreichische Nationalbibliothek (ÖNB), Cod. 712

Michael Denis: Codices Manuscripti Bibliothecae Palatinae Vindobonensis Latini Aliarumque Occidentis Linguarum. Vol. I. Pars I. Wien 1793.

689

P A T R I S T I C I .

690

pulo jam , noster nil sanior alius
vetustioribus legit : spirabat pop-
lioiam. Contra vero , ubi Mau-
riana cum omnibus subpetiis suis
Librum X. sic inchoat : Cognoscam te genitor meus , cognoscam
sicut et cognitus sum , noster evi-
denter cum Augustino melius :
Cognoscam te cognitor meus &c.
Finis Operis absque alia subscrip-
tione: Sic inuenietur. Sic aperi-
etur. Amen.

Folium Cod. ultimum negligendum non videtur , quod , utut
multum ab aevo passum , columnae 2. principio mutilum , tituloque
ipso paene extritum fit , ita
restituere conatus sum: De eccle-
sie DCCCCLVI. Lipsanis Iste
fuerunt in Pignore V. Idus Maii.
Indic. XIII. Quinque priores
Indiculi lineae fugere. Capsas ar-
gentreas deauratas IIII. unam ex
ipsis non habent uitree gemme. V.
Cruces lig. de argento paratas II.
Crucifixum minor. arg. I. Crucem
mai. de auro cum gemmis I. Cru-
cem minore aurea cum gemmis et
margaritis I. Cruces cum gemmis
deauratas III. unam habet minus
gemme. crucicolas cum smalte (en-
causto) II. Cruciculas minores de
argento V. Nusca (fibula) aurea
cum cruce aurea I. Lampadas arg.
III. erea deaurata I. Coronæ ar-
gentæ desuper altare III. Conca
argentea I. ista tulit dominus epi-
scopus. alias coronas argentreas cum
catenulis et delfinis suis VIII.
et nonam maiorem habet delfinos
XVI. sex ex ipsis coronas habet
delfinos XII. duas ex ipsis coro-
nas habet delfinos XI. altarium I.

Denis Codd. ms. theol. Bibl. Palat.

XX

pi

unde est perditum arg. petia I.
Coronas ereas VIII. et ipsas co-
ronas habet minus delfinos VIII.
Coronas cursorias III. pendentias
ferreas VI. Candelabri argentei
IIII. Erei deaurati II. ferrei
II. urciolum er —— erea I. tu-
ribulum argen —— Alium deau-
ratum maiorem I. —— dominus
episcopus. minus habet pedes ——
ereum I. Buxile (Pyxis) arg. I.
scyphus cum patena sua. Capsella
ereum deauratam et deargentatam
I. Turre arg. cum patana sua I.
Calices arg. IIII. cum patan.
suas. Caciolas da prunas (acerras)
I. Pipas argen. II. Scias (Ascias?
vel Cola?) arg. II. Amulas (Va-
scula vinaria pro oblationibus)
arg. I. Erea I. Tabulas eburneas
paria II. Missalia III. Scarapsi
(vel Scarpsi, Excerpta ex libris)
VIII. Lectionarium I. Planetas
XXI. Camisias (Albas) XXII.
cum cingulos VI. Orarios (Sto-
las) V. Alium orar. cum auro I.
Mapulas auro texte XI. Alias
mapul. sirico (serico) paratas XVI.
Manicas siricas paria II. facit er-
go IIII. Facialia (Sudaria) VI.
Corporalia V. unum ex ipsis est cum
listta. Dalmaticas diac. III. Sub-
diac. II. Tapedos mai. III. Mi-
niores VI. sextum est perditum.
Arcas II. Ara de circa altare
(Antependium) III. Aras maj.
II. Min. I. Tapedum de ante bo-
stium I. Coopertorii sirici III.
Pallei desub arc. XX. Petia mai.
I. Palleos fimbriatos III. Purpu-
reum I. Storace — Pann. sirico
desuper lectorio (pulpito) I. Mu-
nomerio pallium I. Antonii episco-

Wien, Österreichische Nationalbibliothek (ÖNB), Cod. 712

Michael Denis: Codices Manuscripti Bibliothecae Palatinae Vindobonensis Latini Aliarumque Occidentis Linguarum. Vol. I. Pars I. Wien 1793.

691

C O D I C E S

692

pi palleum I. Pro filio regis pall. I. Valtefrit comitis palleum I. Hactenus Indiculus, quem ad Ecclesiam aliquam Brixianam arbitrator pertinere. Sedit enim ibi ab an. 947. Antonius, ut tradit ad hunc Annum Sigonius L. VI. de Regno Ital. Ceterum Berengarius cum Ecclesiis distribueret, Josepho Brixiae Episcopo spectate probitatis viro sede sua remoto Antonium, nullo Episcoporum consilio adhibito, novo exemplo substituit. Berengarium hunc II. una cum filio Adalberto, quem per Filium Regis intelligo, Regem Italiae dictum omnia sacra profanaque miscuisse, testis est ideu Sigonius L. eod. ad an. 953. Agapitum Pontificem, Episcopos, Abbates Comitesque Italae in ordinem cogere, vexare, atque omni demum injuriarum genere incessere insti-

tit, ita, ut neque fortunis atque dignitati ullius parceret, verum apud omnes insignis avaritiae atque superbiae exempla relinqueret. Sigonio consentit Jac. Malvecius in Chronico Brixiano Distinct. VI. c. 9. in Muratorii Scriptt. Ital. T. XIV. col. 867. Ob quantas ille ruinas Italis attulit! Populos tyrrannica oppressione vexabat: nulla sibi pacis forma placebat, alebat odia, guerras excitabat, nullus ei justitiae amor erat &c. Quam primum, ut in hujusmodi calamitatibus Ecclesia Brixiana vel ad placandos Berengarii exactores, vel ad avertenda graviora partem sui ornatus obpignerare debuerit. Accedit, Codicem nostrum e Veneta ditione ad nos demigrasse. Invenio enim praeter duos Francisci Petrarchae versus:

*Huc celer ad fontem deserta per arida pergat,
Quisquis eget lacrimis, quibus impia crimina tergat,*

Confessionibus S. Augustini subscriptum: *Liber mei Fantini dandulo de venetijs. Atque ut de celebri isthoc Posseffore, quem neque apud Fabricium, nec apud Jöcherum reperias, aliquid addam, Patritius Venetus fuit, an. 1445. ab Eugenio IV. Cretae Archiepiscopus constitutus, indeque post mortem Petri Donati ad Patavinas infulas translatus, quo in munere 1459. diem clausit. Vitam ejus dedit Job. de Augustinis Scriptt. Venetor. T. I. p. 1. Praeter Sermones nondum impressos reliquit Compendium pro Catholi-*

ce fidei instruzione, quod subintypis goth. f. 1. et a. 4. editum Jac. Vifser in Naamlyst van Boeken Amst. 1767. p. 62. Mathiae Goes typographo Antverp. adjudicat, sed J. Bened. Mittarellus in Append. Biblioth. San — Michael. Venet. 1779. col. 134. f. verius Reynaldo de Novimago tribuit, ex cuius officina Veneta unacum Bartholomaei de Chaimis Confessionali annum 1486. aperente praefereunte prodiit, a quo tamen divelli facile potest.